

Sygn. akt II CSK 167/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa „B.” Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w Ż.
przeciwko „C.” Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 14 września 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego „C.” spółki z o.o. z siedzibą w P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w P. z dnia 14 września 2017 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi, odwołując się do uzasadnienia obu podstaw kasacyjnych, i argumentując, że Sąd Apelacyjny dopuścił się oczywistego naruszenia normy wynikającej z art. 116 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 777 - dalej p.w.p) - obecnie uchylonego - przez jej niezastosowanie. W ocenie pozwanego przepis ten powinien zostać zastosowany, ponieważ obowiązywał w czasie wytworzenia i wprowadzenia przez niego do obrotu kuchni polowych, a zastosowanie art. 116 p.w.p. w okolicznościach sprawy pozwala przyjąć, że pozwany był do tego uprawniony bez zgody powoda.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności skargi wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy zaskarżonego orzeczenia, sprzeczności przyjętej przez Sąd drugiej instancji wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, niepubl., z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, niepubl., z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, niepubl., z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, niepubl. oraz z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, niepubl.). O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Zgodnie z przywołanym we wniosku o przyjęcie skargi art. 116 p.w.p., ochrona praw majątkowych do utworu, przewidziana w przepisach prawa autorskiego, nie miała zastosowania do wytworów wytworzonych według wzoru przemysłowego i wprowadzonego do obrotu po wygaśnięciu prawa z rejestracji udzielonego na taki wzór. W sprawie objętej skargą kasacyjną, Sądy orzekające przyjęły, że powodowi przysługuje roszczenie przewidziane w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1999 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1119, t.j. ze zm.) w związku z naruszeniem jego autorskich praw majątkowych do wspólnego majątkowego prawa autorskiego do całości utworu w postaci dokumentacji kuchni polowej przez wykorzystanie, bez zgody powoda, tej dokumentacji do wykonania przez pozwanego kuchni polowych w związku z realizacją zamówienia publicznego. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania, skarżący nie wykazał, że niezastosowanie w tych okolicznościach art. 116 p.w.p. stanowi oczywistą, widoczną *prima facie*, wadę zaskarżonego orzeczenia. Już tylko ubocznie - ze względu na ograniczenia wynikające z zakresu badania skargi kasacyjnej w ramach przedsądu - należy zaznaczyć, że stosowanie art. 116 p.w.p. budziło wątpliwości także przed uchyceniem tego przepisu, w związku z wydaniem przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyroku z dnia 27 stycznia 2011 r.

w sprawie Flos SpA przeciwko Semeraro Case e Familia SpA, C 168/09 (EU:C:2011:29). Przedstawione w skardze rozważania nie pozwalały zatem na przyjęcie, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa.

Z przytoczonych względów orzeczono, jak w sentencji. Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 i art. 99 w zw. z art. 108 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

kc

jw